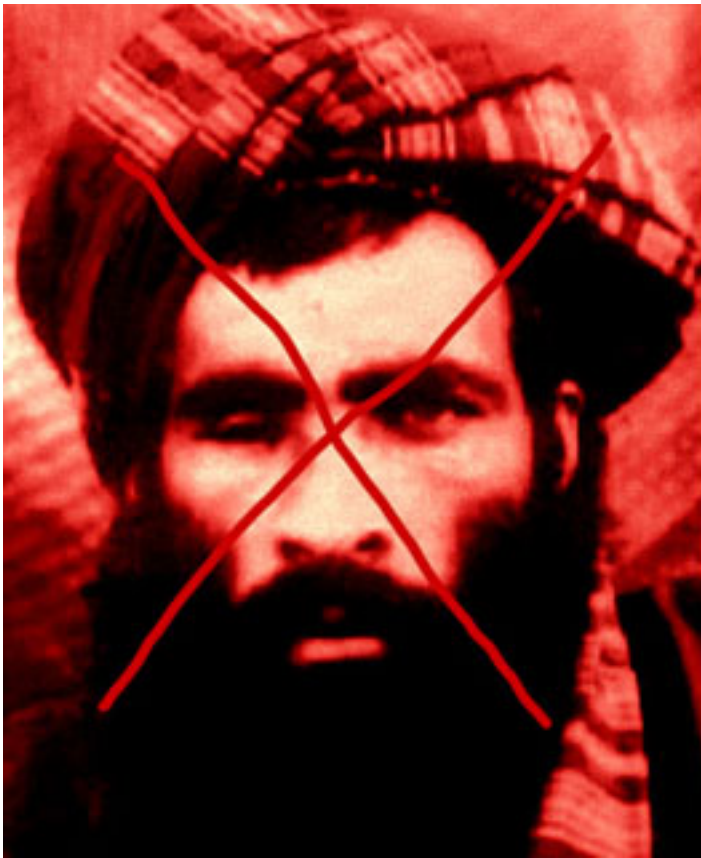

ملالی جویا ، 9 اسد 1394

ملاعمر هرچند مثل سایر جنایتکاران افغان سالها قبل در افکار عامه ملت مرده بود، ظاهرا با مرگ طبیعی، بدون تصفیه جنایت و خیانت‌هایش به زیلاله‌دان تاریخ رفت. دیگر برای سگ و پشک افغانستان هم هویدا گشته است که ملاعمر مثل اسامه بن لادن از مهره‌های ساخته و پرداخته سی.آی.ای امریکا بود که مسئولیت پرورشش را به سی.آی.اس.آی پاکستان سپرده بود. این نکته را مادر و پدر معنوی طالبان، بینظیر بوتو و نصیرالله بابر سالها قبل فاش نموده بودند.

ملاعمر را سالها امریکا و نوکرانش قهرمان ساخته «امیرالمومنین» اعلان کردند. او یک بازیچه در دست استخبارات پاکستان بود. مرگ این مهره سوخته هم تاثیری بر اوضاع افغانستان نخواهد داشت، چون او نه یک رهبر موثر بلکه کوک‌شده خارجی‌ها بود و جایش را به یک جانی دیگر خواهند سپرد. ثانیاً پروژه طالب به اهدافش نایل گردیده است و دیگر امریکا به آن نیازی ندارد چون جایش را به «داعش» و ابوبکر البغدادی سپرده است. رهبر هیچ نیروی سیاه و وابسته به بیگانگان سرنوشت بهتری از ملاعمر و اسامه و صدام و قذافی و نظایر شان نخواهد داشت. اینان تا وقتی برای بادار مورد استفاده دارند از آنان کار می‌کشند و روزی که تاریخ شان پایان یافت، در عالم ذلت می‌میرند.

رسانه‌های افغانستان و تعدادی از به اصطلاح «کارشناسان سیاسی» فقط از نقش خاینانه پاکستان در تمویل و تجهیز وحشیان طالبی و گلبدینی سخن می‌گویند، اما نقش بغایت پرنیرنگ و شیطانی امریکا در تقویت و استفاده از این گروه‌های فروخته‌شده را پنهان نگه‌می‌دارند. دیگر کودکان ما هم می‌دانند که این باندهای وحشی و جهالت‌پیشه طبق برنامه‌های استراتژیک کاخ سفید رویکار آورده شده با دالر آنکشور دست به قتل و غارت زدند. اگر امریکا واقعا با طالبان و گلبدینیان مخالفت جدی می‌داشت، در طی چند روز می‌توانست بساط پرخون اینان را بردارد، اما یکنیم دهه می‌شود که بازی موش و پشک را با آنان ادامه می‌دهد. حال هم که امریکا برنامه تقویت داعش و بدامن ساختن شمال کشور را در پیش گرفته، یکباره بر غلامان پاکستانی‌اش دستور می‌دهد که طالبان را بر میز مذاکره حاضر کرده و مهره سوخته شان ملاعمر را مرده اعلان نمایند.

درد اصلی اینست که خاینان و غدارانی چون ملاعمر، ربانی، فهیم و غیره باید در یک محکمه ملی و مردمی محاکمه شده تیغ عدالت مردم به گردن شان می‌رسید، اما متأسفانه اینان یکی‌یکی با پشتاره‌ای از جنایات و دمنشی‌های تسویه‌ناشده به زیالهدان تاریخ می‌روند.

ملاعمر تنها به خاطر قتل عام یکاولنگ و مزار و شمالی و سوزانیدن زمین‌های مردم ما در شمالی و ویران کردن مجسمه‌های بودا و برپادی دانشته‌های تاریخی ما محکوم به اشد مجازات است. ملاعمر به خاطر آنهمه ستم و بربریت در برابر زنان وطن ما در پیشگاه ملت ما روسپاه و محکوم است. این خاین را اگر تعدادی از چوکره‌ها و همفکران پلیدش ببخشند، تاریخ و ملت ما هرگز نخواهد بخشید.

اگر یک دولت نسبتا ملی در کشور ما حاکمیت می‌داشت، درحالیکه طالبان برای مرگ رهبر جانی شان سه روز عزا گرفته اند، باید دولت نیز ملاعمر را خاین ملی نامیده سه روز را به یاد و خاطره هزاران هموطن معصوم ما که قربانی خونخواری و فاشیزم او و شرکای جرمش شده اند، عزای ملی اعلان می‌کرد.